

Pembe Tohumlar

Yeşim Güriş

Araştırmacı-Yazar

Keşke daha minicikken her çocuğa bir tohumun sorumluluğunu versek. Sevgi ile var etmenin keyfini aşılacak. Biraz büyüyünce bir hayvan dostumuzu ona rahatlıkla emanet edebilseniz. Sorarım size bırakın bomba satarak veya atarak insanlığı yok etmeyi, hangi yetişkin bir dalı kırmayı dahi aklına getirecektir? Minicik bir tohumdaki o eşsiz dehayı kavrayan hangi çocuk büyüdüğünde bir hapishanede çürüyecektir? Dün gece uykum kaçtı oturdum yazdım. Tohumlara karşı duyduğum sevgi ve vicdan azabı bana bunu bile yazdırttı ya... Çok yaşa emi tohum! Tüm şiir üstadlarının yüksek hoşgörüsüne sığındım.

BENİM BEN,TOHUM!

Birken birden binlerce olurum ...
Tanıyamadın beni değil mi? Gerçi ben de seni tanıyamaz oldum!
On bin yıldır seni ben besledim hep!
En soğuk kışlara, buz gibi ayazlara, tarifsiz sıcaklara dayandım hep.
Sırf seni hayatta tutabilmek için,her türlü cefaya katlandım hep.
Seni var edebilmek adına, tüm yavrularımı sana adadım hep.
Şu halimize bak şimdi!
İkimize de bir haller oldu....
Ah İnsanoğlu ah! Toprak dahi doyurmadı ki gözünü.
Hırsının kölesi oldun.
Tanrıçılık oynamak senin neyine?
Neden genlerime taktın kafayı?
Beni elma diye yiyen çocuğa hiç acımadın mı?
Neden koydun elmaya fıstıktan bir DNA'yı?
Belki ben rafta daha uzun yaşadım, bahçende kurtlanmadım,
Sen de daha çok para kazandın amma,
Ya o elmayı yiyen çocuk?
Anası yavrusunun son elmasından sonra yıllarca hep ağladı...
Ben uzun yaşadım ama insanoğlunun yaşamı kısaldı!
Bak şimdi sen obez bir yanda,
Ben tıknefes diğer, nefes bile alamıyorum artık.
Binlerce yıl amansız doğayla mücadele ettim de,
Senin açgözlülüğüne pes ettim sonunda.
Zararlı var diye bastın kimyasal ilacı,
Güçleneyim diye verdin habire hormonu.
Kilitlediğin tohumlarıma dayadın tonlarca suyu.
Tarlandaki kuşlar sustu, karınları aç,

Hormonlar yüzünden solup yittik cümleten,
Toprak ana ağladı kısırlığıma yanıp,
Her yanım oluk oluk tuz.
Ah be insanoğlu hala yetmedi mi?
Bak hastalıktan inim inim inliyorsun.
Bebelerin hepsi alerjik, pek bir nanemolla.
Astımsız çocuk yok nerdeyse, üflesen hepsi uçmakta.
Sorarım sana nerde o gül yüzlü gürbüz çocuklar?
Efelik sadece adlarında kaldı,
Kiminiz Alzheimer'li, kiminiz Parkinson!
Bu genetik teknoloji yutturmacasına tohum üzerinden devam edersen,
Yakın bir gelecekte hepiniz diyalizde bilki mutsuz son!
Dünyada bir milyar aç var diye,
Benim ama aslında senin genlerine saldırdı,
Üç beş geni bozuk paragöz, bu böyle biline.
Bilmez misin insanlar aç,
Çünkü yemek çok ama alacak paraları yok.
Sen bilgisayar başındaki obez arkadaşım,
İhtiyacının %30 fazlasını tüketmesen,
Hem sen, hem de açlar kurtulur hemen!
Ya sen artıklarını habire çöpe atan hanımteyze,
Hatırlasana ninen hayvanlara bile yetirirdi artıklarımızı.
Güvercinlerimiz bile severdi domatesli pilavı!
Ben tohumum, minicik bir dev.
Birken birden binlerce olurum.
Seni hep ben besledim.
Ah be insanoğlu!
Binlerce yıldır hep sen beni yedin,
Bitiremedin...
Ama çok yakında yeni yasaların ve göbeğini kaşıyan adamlarınla,
Tohumu hepten tüketeceksin.
İşte o zaman, ayvayı bile
Nah yiyeceksin!
Birken bin olan insanoğlu artık uyan, lütfen uyan.
Bırak bak beni, dağ başında nasıl ceviz olurum,
Tarlada buğday, yüzlerde başak başak gülücük.
Sağlıklı çocukların kulağında küpeyim her hazıranda,
Bir sevgilinin elinde her bahar fal,
Dizleri sızlayan ninenin dizlerine deva,
Rezeneyim karnı ağrıyan bebelerine her daim şifa.
Bırak bak beni kendi halime,
Sen de şaşacaksın kendi hoş haline.
Sen git insülin yap, aşılar yap cici genlerinle...
Ne olur gen teknolojinle yeni dertler sakın ola ki üretme!
Dikey gen transferlerinde daha öğrenecek onca şey varken,
Yatay transfer henüz senin neyine?

**Akdeniz'e yanlışlıkla saldığın katil yosun bile bunun yanında şahane!
Bırak o garibim ağları bahane eden gözü dönmüş ağları.
Önce bedava verdikleri tohumları kilitleyip kodlayıp satanları.
Ađ gözünü ki ađ bırakılmasın dünyamızın güzel gözlü insanları.
İndir gözündeki perdeyi, artık gör beni,**

**Beni tanıyamadın mı?
Benim ben, tohum!
Seni var eden, çoğaltan, çalışkan dostun.
Birken birden binlerce hep olmuşum...**